

Ostentative ploi

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Plouă alene, contradictoriu
Peste destinul acesta confuz,
Plouă, iubite,-n toamnele karmei
Cu nepăsare... Facem abuz

De vorbe calde și crizanteme,
Caut magia zilei de ieri,
Plouă cu gânduri peste poeme
Scrise demult, renegate tăceri.

Dorul de tine-mi sfâșie pieptul
Grea condamnare... 'n definitiv,
În anotimpul veștedeii lacrimi
Plouă cu soare, ostentativ.

- Plouă-n poeme cu indecență,
Toamna-și trimite solii pe vânt,
Plouă tacit, cu indiferență,
Apocaliptic peste pământ.

Cad incurabile ploi peste burgul
Unde cândva, la o cană de vin,
Am explorat cu-ndrăzneală amurgul
Și gura ta de otravă carmin

Dulce-amară ca ziua aceasta
Când nostalgii peste tâmpilele reci
Toarnă argint și când dorul de tine
E imposibil de scris... Unde pleci?

Liliana Trif & Ioan Grigoraș